

Свърши ли иконата, ще колѣнничу предъ нея и ще чете молитви, като да я освети.

Павелъ като гледаше какъ се моли стареца на иконата си и колко е добъръ къмъ другитѣ, — помисли, че този човѣкъ трѣбва да е много грешенъ, че сигурно той ще е убилъ баща си. И когато разбра, че той е осъденъ затуй, защото като свидетель по едно дѣло за убийство знаелъ какъ станало то, но отъ милость къмъ обвиняемия не казалъ истината, като замълчалъ — Павелъ потръпна. — Гледай! — се питаше Павелъ, човѣка само замълчалъ да не каже истината отъ милость и се намира толкова грешенъ, та дене и ноше въ молитва прекарва, пъкъ азъ!

Тогазъ Павелъ се реши да да попита стареца: